

How Jewish should a Christian be? #1 Slip sliding away, #1 Kuinka juutalainen kristityn pitäisi olla? Osa 1, poislipsuminen, osa 1

Hei kaikki,

Eräänä kevättalvena eräs karismaattisessa seurakunnassaan aktiivinen nainen alkoi löytää uskonsa juutalaisia juuria. Hän oli niin innoissaan saadessaan kuulla niistä seitsemästä juhlasta (kuusi juhlaa, yksi paasto), jotka Jumala antoi Israelille, sillä asia oli aivan uusi hänelle ja hän oli kuin lapsi karkkikaupassa. Ensimmäisen pääsiäispäivän lähestyessä keväällä hän oli innostunut osallistuessaan ensimmäiseen pääsiäisen seder-juhlaansa ja löytäessään kaikki siihen kuuluvat kätkeyt viihjeet messiaasta, ja alkoi käydä opintopiirissä, joka keskittyi uskon juutalaisiin juuriin.

Tuon kevään ja alkukesän aikana nainen alkoi käydä paikallisessa messiaanisisessa seurakunnassa osallistuen perjantai-illan sapattikokoukseen ja lauantain ylistystilaisuuteen. Hänen osallistumisensa sunnuntaisin seurakuntaan tulivat epäsäännöllisiksi ja hän tuli vakuuttuneeksi siitä, että hän oli oikeassa kaikissa juutalaisuutta koskevissa asioissa ja että muilla hänen ystävillään oli vähempi tuntemus. Hän ei ollut ulkonaisesti ylimielinen, hänestä vain tuntui siltä, että hänellä oli jotakin sellaista, mitä noilta muilta puuttui ja myöhemmin hän myönsi pitävänsä heitä vähemmän hengellisinä.

Käännekohta

Hän teki kuitenkin niin hyvin epävarmalla tavalla, sillä kaikki tämä Herran juutalaisuutta koskeva ilmestys sai hänet tutkimaan kaikkea sitä, mitä hän oli uskonut siihenastisessa uskonelämässään, ja häntä pelotti 'tehdä virhe' uskossaan. Hän ei istahtanut ystävän kanssa kysyä: 'Onko se, mitä minulle on opetettu, oikein Uuden testamentin valossa?', mutta kun hänellä oli sen kaltainen kysymys, hän kääntyi opettajansa (rabbin) puoleen tuossa messiaanisisessa seurakunnassa saadakseen selvyuden. He tutkivat (esimerkiksi) galatalaiskirjettä, mutta opettivat siitä eri tavalla kuin mitä naiselle oli aiemmin opetettu. Nainen oli hämmentynyt ja vaikei hän ymmärtänyt kaikkea, mitä sanottiin, loppuosa oli niin 'oikein', että nainen hyväksyi sen.

Pian naisen ystävät havaitsivat, etteivät voineet olla ystävyysuhteessa naisen kanssa erillään naisen vasta löytämästä juutalaisesta uskosta. Mennyttä olivat stressittömät ja rennot vierailut kahvin tai teen merkeissä ja juttelu elämästä ja lapsista ja siitä mitä Herra teki kunkin elämässä sinä päivänä ja sillä viikolla. Keskustelut olivat yksisuuntaisia, jännitteisiä, niitä hallitsi tämä tai tuo tiedonjyvä, josta nainen oli kuullut messiaanisisella raamattutunnilla tai jumalanpalveluksessa. Myös nainen itse koki olevansa irrallaan ystävistään ollessaan yhteydessä uusien seurakuntaystäviensä kanssa.

Nainen rakasti messiaanisen seurakunnan seremoniaa, jossa kulkue toi Sana-kirjakääröt, lauluja joissa oli juutalainen syke ja sanoitus sekä sisällään olevaa varmuutta siitä, että mitä enemmän hän sai kuulla uskon juutalaisista juurista, sitä lähempänä Jumalaa hän olisi ja sitä kypsempi uskossaan.

Oikeutuksen hakemista uskolleen vai ystäviensä käännättämistä?

Nainen vaikutti aina yrittävän joko hakea oikeutusta vasta löytämälle uskolleen ystäviltään tai käännättää heidät omaan ajatteluunsa. Ystävät vain yrittivät puhua ystävänsä kanssa kahvikupin äärellä siitä, mitä Herra oli tekemässä heidän elämässään, mutta naisella ei näyttänyt olevan enää mitään todellista suhdetta Herraan itseensä tai Isään, kyse oli ennemminkin suhteesta Vanhaan testamenttiin ja perinteisiin kuin Herraan Jeesukseen.

Naisen ystävät olivat iloisia, että nainen oli oppimassa niin paljon, mutta ajan myötä naisen ystävien joukossa esitettiin huomioita siitä, kuinka paljon he olivat kasvaneet luonteensa ja kypsyytensä puolesta Herrassa menneen vuoden aikana, kun taas heidän messiaaninen ystävänsä näytti junnaavan paikallaan uskossaan. Taustalla näytti naisella olevan tyytymättömyyden tunne, jopa pelko, että jos hän ei tehnyt niin tai näin, hän teki syntiä tai tuotti pettymyksen Herralle. Nainen menetti läheisyyden, joka hänellä kerran oli ollut ystäviensä kanssa seurakunnassa, jossa hän oli käynyt ja toiminut aktiivisesti vuosien ajan. Hän havaitsi, ettei hänellä ollut enää lainkaan läheisiä ystäviä.

Pulmatilanne on tämä

Voisin kertoa jutun toisensa jälkeen yllä olevan kaltaisista tilanteista, ja vaikka näytelmän henkilöt voivat muuttua ja yksityiskohdat olla erilaisia, kaikki perusasiat ovat siinä: kuinka juutalainen pitäisi ei-juutalaisen uskovan olla?

Olen nähnyt saman hengellisen identiteetin omaavien puolisoitten avioliittojen muuttuvan täysin vastakohtaisiksi, kun toinen puolisoista menee mukaan kokosydämisesti messiaaniseen uskoon samalla kun toinen jatkaa ei-juutalaisessa karismaattisessa tai muussa seurakunnassa. Olen nähnyt ihmisten tulevan hengellisiksi saariksi itselleen kun he joko lähtevät seurakunnasta tai heitä pyydetään lähtemään heidän suhteensa ollessa kireät pastoreihinsa ja ihmisiin seurakunnassa samalla tavoin kuin yllä olen kuvannut. Olen nähnyt pastoreiden vastahakoisesti antavat periksi vahvatahtoisille seurakunnan jäsenille, jotka haluavat innokkaasti jakaa seurakunnan jumalanpalveluksissa uskonsa juutalaisuutta, josta (heidän ajattelunsa mukaisesti) tuo pastori ei tiedä, ja niin paljon muutakin.

Hieman historiaa

Kautta Israelin historian ei-juutalaiset ovat kääntyneet juutalaisuuteen ja heidät on toivotettu tervetulleiksi liittoon Jumalan kanssa. Nämä kääntyneet tulivat täysin juutalaisiksi. Joka puolella Vanhaa testamenttia on tärkeitä esimerkkejä, mutta rajallisen tilan vuoksi mainitsen tässä vain kaksi.

Ensimmäinen on moabilainen nainen Raahab, jerikolainen portto, joka suojeli Israelin vakoojia kodissaan Jerikon muurilla ja laski punaisen nauhan (punainen -

lunastus), jotta häntä ja hänen perhettään ei tapettaisi, kun loput muurista sortui hänen kotinsa ympärillä. Joosua 6:25 kertoo meille Joosuan pelastaneen hänet, hänen isänsä perhekunnan ja kaiken mitä hänellä oli ja että hän asettui Israeliin. Tuo on kaikki se, mitä meille kerrotaan Joosuan kirjassa siitä, mitä hänestä tuli Vanhassa testamentissa.

MUTTA meille kerrotaan Matt. 1:5:ssä Matteuksen antaessa meille Joosefin sukuluettelon (Marian sukuluettelo on kirjattuna Luukkaan evankeliumiin), että Raahab meni naimisiin juutalaismiehen nimeltä Salmon kanssa ja että heillä oli poika nimeltä Boos. (Katso myös Ruut 4:21-22)

Boos varttui ja hänestä tuli melkoisen menestynyt, ja eräänä päivänä hän huomasi paikkakunnalla uuden naisen nimeltään Ruut, joka oli hänen äitinsä tavoin kääntynyt juutalaisuuteen. Joten hän ei epäröinyt rakastua Ruutiin, joka oli samasta maasta kuin hänen äitinsä ja oli tullut Israelin Jumalaan uskovaksi kuten hänen äitinsä. He menivät naimisiin ja saivat pojan nimeltä Oobed, joka sai lisain, joka sai Daavidin. Sen tähden Daavidin isoisovanhemmat olivat Boos ja Ruut. Daavidin isoisovanhempien vanhemmat olivat Salmon ja Raahab. (Nyt tiedät, miksi Ruutin kirjan on Raamatussa).

Jopa helluntaina Apt. 2:ssa jotkut tapahtumaa todistaneet identifioitiin 'käännynnäisiksi' - juutalaisuuden kääntyneiksi ei-juutalaisiksi. Heistä tuli juutalaisia uskoessaan Israelin Jumalaan, vaikka olivat syntyneet ei-juutalaisina. Tuo oli Vanhan testamentin aikoja, ennen helluntaita. Pitäisikö meidän olla samanlaisia meidän päivinämme? Jatkamme tästä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

How Jewish should a Christian be? #2 Context is everything
Kuinka juutalainen kristityn pitäisi olla? Osa 2, asiayhteys merkitsee kaikkea

Hei kaikki,

Viime viikolla mainitsin, että jopa 10 vuotta helluntain jälkeen jos oli syntynyt ei-juutalaiseksi ja halusi tuntea Israelin Jumalan, täytyi tulla juutalaiseksi. Tällaisia henkilöitä kutsutaan Raamatussa käännynnäisiksi ml. kohdissa Apt. 2:10, 6:5 & 13:43

Mutta kun Herra lähetti Pietarin roomalaisen sadanpäämiehen (Kornelius) perheen luo, Pietarin kanssa olleet juutalaiset 'hämmästyivät' sitä, että nämä saivat Pyhän Hengen tarkalleen samalla tavalla kuin HE saivat* - **Jumala sisällytti ei-juutalaiset pelastussuunnitelmaan ilman, että heidän täytyi tulla juutalaisiksi sitä varten** - Pietarilla ja hänen kanssaan olevilla ei ollut siitä aavistustakaan ennen kuin tuolloin. Katso heidän yllättyneisyyttään: "Niin on siis Jumala pakanoillekin antanut parannuksen elämäksi". Apt. 11:18 *Apt. 10:44-45

Paavali astuu kuvaan mukaan

Tuossa ilmestystiedon kohdassa, siinä että Jumala oli sisällyttänyt ei-juutalaiset pelastussuunnitelmaan ilman, että heidän täytyi tulla sitä varten juutalaisiksi, heidän ajattelunsa oli yhä aika sisäänpäin kääntynyttä. JOS joku ei-juutalainen halusi tuntea Israelin Jumalan, kyse oli poikkeuksesta sääntöön, loppujen lopuksi Jumala oli se, joka oli aloitteentekijä kontaktille Korneliuksen ja roomalaisten kanssa, eivät he - heidän ponnistelunsa suuntautuivat yhä juutalaisiin - jos joku ei-juutalainen tuli Herran luo, se oli ok, osa ihmistulvaa, mutta ei sitä, mihin he keskittyivät.

Kun Herra ilmestyi Paavalille Damaskoksen ulkopuolella, kaikki muuttui. Jeesus kertoi Paavalille, että tämä oli kutsuttu pakanoiden luo ^ . Tämä Paavali oli fariseus*, oli koulutautunut merkittävän opettajan Gamalielin** alaisuudessa ja hänet oli kutsuttu lähtemään juutalaisen kansan joukosta tuomaan ei-juutalaiset Jeesuksen luo. Eikä Jeesus sanonut, että heidän täytyisi tulla juutalaisiksi saavuttaakseen pelastuksen. ^Apt. 26:16-18, *Fil. 3:5, **Apt. 5:34, 22:3

Kun Paavali lähtee meidän hänen ensimmäiseksi lähetysmatkaksi kutsumalleen matkalle, se suuntautui ei-juutalaisten luo. Kuten Apt. 13:1-4:ssä on muistiin merkitty, rukoilemassa oli viiden hengen ryhmä sisältäen Paavalin ja Barnabaksen. Pyhä Henki puhui yhden tai useamman heistä kautta käskien lähettää nuo kaksi liikkeelle - tällä tavalla alkoi Paavalin liikkuva palvelutyö kuten Apt. 13:een on kirjattu.

Paavalin ensimmäinen matka kesti vain luvun 14 loppuun asti ja he palasivat sinne, mistä olivat aloittaneet, Antiokiaan.

Vastakkainasettelu

Apt. 14 päättyy Paavalin ja Barnabaksen paluuseen Antiokiaan ja siinä todetaan, että he 'viipyivät pitkän aikaa opetuslasten tykönä'. Siellä he kertoivat (ei-juutalaisten) uskovien kanssa niistä ihmeellisistä asioista, joita Herra oli tehnyt ei-juutalaisten joukossa toisaalla Rooman valtakunnassa. Kyse oli ilmeisen ystävällismielisestä yleisöstä, sillä hän puhui ei-juutalaisille ei-juutalaisista ja siitä mitä Jumala oli tekemässä heidän keskuudessaan.

Esitän tähän väliin huomion, joka pätee meihin kotiseurakunnissa oleviin. Huomaa Paavalin ja Barnabaksen kertovan siitä, mitä Jumala oli heidän keskuudessaan tekemässä. Kun kokoonnumme yhteen, se tapahtuu juhlistaaksemme ja jakaaksemme siitä mitä Jumala on tekemässä meidän sydämessämme, meidän keskellämme, kuten Paavali ja Barnabas tekivät yllä.

Kotiseurakunnan kokoukset EIVÄT ole se hetki, jolloin tulee keskittyä eroavaisuuksiin, vaan sen sijaan keskitytään siihen, mikä meillä on yhteistä. Kiistelystä mielipide-eroista, kuten tapahtuuko ylöstempaus ennen vaivanaikaa vai tapahtuuko sitä ollenkaan sekä muista mielipide-eroista koskien 'suosikki-' opinkappaleita ei ole sijaa kotiseurakunnan kokouksessa. KENENKÄÄN ei pitäisi yrittää voittaa kotiseurakunnassa olevia oman tietyn uskomuksensa kannalle - olemme paikalla edistääksemme vaellustamme Hänen kanssaan juhlimalla sitä, mitä Hän tekee keskellämme, mikä

meillä on yhteistä. Sana 'yhteys' (englanniksi fellowship) on koinonia, joka tarkoittaa 'yhteistä' tai 'sitä mikä meillä on yhteistä'. Pysyttele siinä. Kuten Apt. 2:42 sanoo: Apostolien (ei omassa) opetuksessa, keskinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa, rukouksessa. Yksinkertaista.

Juhlimme Paavalin tavoin sitä, mitä Jumala on tekemässä, mikä meillä on yhteistä. Muut asiat ovat kehällisiä ja niillä on vain vähän tekemistä päivittäisen Isän ja Herran kanssa tapahtuvan vaeltamisen kanssa, joten ne jätetään ovensuuhun keskittyen sen sijaan siihen, mikä meillä on yhteistä ja opetuslapseuden prosessiin Kristuksen luonteen suhteen.

Takaisin vakio-ohjelmaamme, lol

Paavalin ja Barnabaksen tilanne oli muuttumassa. Apt. 15 alkaa: " Ja Juudeasta tuli sinne (Antiokiaan) muutamia, jotka opettivat veljiä: "Ellette ympärileikkauta itseänne, niin kuin Mooses on säättänyt, ette voi pelastua". Kun siitä syntyi riita ja kun Paavali ja Barnabas kiivaasti väittelivät heitä vastaan, niin päätettiin, että ... tuli mennä tämän riitakysymyksen tähden apostolien ja vanhinten tykö Jerusalemiin..."

Apt. 15:5 toteaa sen aivan suoraan, joten älä anna kenenkään väittää, kuten jotkut tekevät, että tuo keskustelu ei olisi Mooseksen lain tottelemisesta: " Mutta fariseusten lahkosta nousivat muutamat, jotka olivat tulleet uskoon, ja sanoivat: "Heidät on ympärileikkattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia".

Apt. 15, päätös tehtiin meille kaikille

Keskustelun velloessa kysymys keskittyi siihen tosiasiaan, etteivät he voineet kieltää Jumalan pelastavan ei-juutalaisia, kysymys oli vain siitä, kuinka juutalaisiksi heidän pitäisi tulla, jos lainkaan? (Lopulta) Pietari nousi seisomaan ja sanoi näin:

"Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani saisivat kuulla evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon (Korneliuksen koti, Apt. 10). Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestansa, antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin." Jakeet 7-8

SE on se ero, joka sai Pietarin todistuksen nousemaan muun yläpuolelle. Koko kiista koski sitä, mitä ihminen oli tehnyt tai mitä ihmisen pitäisi tehdä - totellako Mooseksen lakia vai ei? Seurata juutalaisten isien tapoja vai ei? Mutta Pietarin perustelu nousi muiden yläpuolelle, koska hän sai heidät irrottamaan katseensa heistä itsestään sanoen: "Jumala teki tuon valinnan... Jumala tunsu heidän sydämensä ja antoi heille Pyhän Hengen tarkalleen juuri niin kuin Hän antoi meille. Jumala ei tehnyt eroa heidän ja meidän välillä."

Meidän pitäisi aina katsoa ensin sitä, mitä Jumala on tekemässä jonkun sydämessä ja toimia sen mukaisesti sen sijaan, että tulisimme tilanteeseen ulkoapäin omaten

ennakkoajatuksia siitä, mitä tuon ihmisen pitäisi tehdä - katso ensin, mitä Jumala on tekemässä ja seuraa Hänen johtoaan. Juuri sitä Pietari pyysi heitä siinä tekemään.

Ja tuosta ilmestyksestä lähtien...

Lähtien siitä tosiasiaista, että Jumala itse oli tehnyt tuon yllä kerrotun, Pietari kysyi: "Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa? "Tuo ies oli Vanhan testamentin laki ja heidän 613 käskyään - hän sanoi, että olisi Jumalan kiusaamista asettaa tuo vaatimus ihmisillä, sillä heillä jo oli Pyhä Henki.

Pietari käytti ilmausta lain olemisesta ies saaden sen Jeesuksen suusta Matt. 11:28-30:ssa Hänen puhuessaan uskonnollisista taakoista, joita johtajat panivat ihmisten kannettaviksi:

"Tulkaa minun tyköni, kaikki työtä tekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. (Pelastus on levossa olemista, rauhan tilassa olemista Jumalan kanssa, meidän puoleltamme ei ole mitään ponnistelua sen vastaanottamiseksi). Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullemme. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä. "

Huomaa, että Jeesus kehotti ottamaan Hänen ikeensä ja oppimaan Hänestä. Tämä identifioi ikeen opettajaksi - Pyhän Hengen, opettajan, lohduttajan. Ikeen avulla kaksi eläintä on yhdistetty vierekkäin tekemään jokin työ - kuva meistä ja Pyhästä Hengestä tekemässä työtä Herrassa. Ei ikeeseen yhdistettynä olemista VT:n lain sääntöjen ja määräysten kanssa.

Juuri Pyhän Hengen kanssa löydämme levon sielullemme - Jeesus ei puhu pelastuksesta, vaan sielusta - tunteistamme, ajatuksistamme, mielestämme, tuntemuksistamme. Löydämme levon tunteillemme Pyhän Hengen opettaessa meille Jeesuksen sävyisyydestä ja nöyryydestä. SE kuorma ja se ies on keveä.

Siitä Pietari sai tuon ilmauksen - ja monet, elleivät kaikki hänen ympärillään tuona päivänä olleet kuulivat sen suoraan Jeesukselta kuten Pietarikin, joten he tiesivät välittömästi, mihin hän viittasi. Vastakohta on jyrkkä: Jeesuksen ja Pyhän Hengen ies, joka johtaa lepoon tunteillemme ja mielellemme, vai Vanhan testamentin lain ies, jota eivät juutalaiset isät eivätkä apostolit kyenneet kantamaan. Tämän eron tulisi myöhemmin tekemään Paavali kirjeessään galatalaisille kun hän kysyi luvussa kolme, tekikö Jumala ihmeitä heidän elämässään Pyhän Hengen vai lain kautta. Se on edessämme oleva kysymys.

Ja siitä jatkamme ensi viikolla - minkä kanssa haluat olla yhteen iestetty, lain vai Pyhän Hengen? Kyse on jommastakummasta... siunauksin,

John Fenn

How Jewish should a Christian be? #3 Balance, Verdict is in

Kuinka juutalainen kristityn pitäisi olla? Osa 3, Tasapaino, tuomio on annettu

Hei kaikki,

Lopetin viime viikolla keskellä Apt. 15:n kokousta, joka tulisi päättämään juutalaiseen messiaaseen uskovien ei-juutalaisten uskovien kohtalon. Pietari oli kertonut, että Jumala oli se, joka oli aloittanut työn ei-juutalaisten joukossa, eikä Hän asettanut mitään vaatimuksia Korneliuksen perhekunnalle siitä syystä, että antoi heille Pyhän Hengen kuten Hän antoi juutalaisillekin. Keitä he olivat lisäämään tai vähentämään mitään siitä, minkä Jumala Itse oli aloittanut? Voisivatko he parantaa sitä mitä Jumala teki tuputtamalla sääntöjä ja määräyksiä ei-juutalaisille käännyneisille?

Paavali ja Barnabas seurasivat jo sitä minkä Jumala oli jo aloittanut. Pietari oli todennut, että VT:n laki oli ies, jota eivät he eivätkä heidän isänsä kenneet kantamaan ja kysyi, miksi he halusivat panna sellaisen ikeen ei-juutalaisten uskovien päälle, kun Jumala Itse oli jo antanut heille Pyhän Hengen? Mitä voisivat säännöt lisätä, kun heillä oli Jumala asumassa sisällään.

Tuomio on annettu

Jaakob, Herran veli, joka mainitaan Matt. 13:55:ssä, nousi tässä asiassa edustamaan ja johtamaan joukkoa. Jaakob ja toinen Herran veljistä, Juuda, kirjoittivat Jaakobin ja Juudan kirjeet meidän Uudessa testamentissamme. Meille kerrotaan Apt. 12:2:ssa, että Johanneksen veljen Jaakobin oli Herodes teloituttanut.

Huomaa se tasapaino, millä apostolit tekivät päätöksensä. Jos olet kuunnellut minua tai lukenut kirjoituksiani hyvin paljon tiedät, mitä sanon toistuvasti, että Henki ja Sana ovat aina yhtä mieltä. Jos ajattelet Hengen tekevän jotakin, niin sitten tulet löytämään sen Sanasta ja historiasta. Jos ajattelet löytäneesi jonkin ilmestyksen Sanasta, näet myös Hengen tekevän sitä Kristuksen ruumiissa ja halki historian. Jos toinen ei ole toisen kanssa samaa mieltä, sinun täytyy muuttaa se, mitä uskot, koska se on osoitettu vääräksi!

Pietarin ja sitten Paavalin ja Barnabaksen todistukset kertoivat, mitä he uskoivat Pyhän Hengen olevan tekemässä ei-juutalaisten joukossa. Jaakobin huolenaiheena oli se, oliko tuo väite myös Sanassa. Sillä tavoin he päättelisivät, oliko asiassa kyse Jumalasta vai ei. Sen tähden Jaakob aloittaa seuraavasti Apt. 15:13-:

"Miehet, veljet, kuulkaa minua! Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimellensä. Ja tämän kanssa pitävät yhtä profeettain sanat, sillä näin on kirjoitettu:... Sen tähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen, vaan heille kirjoitettakoon, että heidän pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, sekä verta. Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista asti joka kaupungissa julistajansa (englanninkielisessä Raamatussa

alleiviivattu kohta: sillä monet juutalaiset ovat asuneet noilla alueilla monien vuosien ajan)."

"Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita keskuudestaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittäin Juudaan, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaan... ja kirjoittivat heidän mukaansa näin kuuluvan kirjeen:

"Me apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, lähetämme teille, pakanuudesta kääntyneille veljille Antiokiassa ja Syyriassa ja Kilikiassa, tervehdyksen. Koska olemme kuulleet, että muutamat meistä lähteneet, joille emme ole mitään käskyä antaneet, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet teidän sielunne hämmennyksiin (englanninkielisen Raamatun tekstin lisäys: sanoen, että teidät täytyy ympärileikata ja teidän täytyy pitää (Mooseksen) laki)."

"Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempiä kuormaa kuin nämä välttämättömät; että kartatte epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta. Jos te näitä vältätte, niin teidän käy hyvin." Apt. 15:12-31

Sivuhuomautus sanoista 'saattaneet sielunne hämmennyksiin'. Kreikankielinen sana 'hämmennyksiin saattamisesta' on 'anaskeuazontes', joka tarkoittaa sellaisten asioiden purkamista, jotka on siististi järjestetty, negatiivisella tavalla - siten hämmentää, purkaa, vääristää, tuhota, viedä pois ja poistaa, järjestää uudelleen, horjuttaa. Se on löydetty tuolta ajalta löydetyistä papyruskirjoituksesta merkityksessä 'saattaa vararikkoon'.

Tämä on se vaikutus, jonka Jaakob sanoi sillä vaatimuksella olevan, että pakanat pitäisi ympärileikata ja heidän pitäisi noudattaa Mooseksen lakia - se on sielun hämmennyksen teko, se saattaa sielun vararikkoon, se järjestää uudelleen negatiivisella tavalla sielun (mielen, tunteet) ja saattaa sen voimakkein mullistuksen valtaan. Hänen sanansa, eivät minun. Tuo oli Uuden testamenttimme kirjoittajien päätös. Ajattele heidän päätöksensä painoarvoa. He kirjoittivat Uuden testamentin tämän Apt. 15 päätöksen asiayhteydessä. Kaikki ymmärrys sen tähden koskien sanotaanko vaikka galatalaiskirjettä, rakentuu tästä heidän tässä tekemästään päätöksestä.

Mitä heidän päätöksensä tarkoittaa

Heidän ratkaistavanaan ollut kysymys oli ollut, tulisiko pakanauskovat ympärileikata ja pitäisikö heidän noudattaa Mooseksen lakia. Heidän vastauksensa oli: ei, ei tarvitse, mutta sinulla pitäisi olla todistus pelastumisestasi luopumalla aiemmista pakanallisista tavoistasi. Ymmärräthän, että nuo neljä ohjetta: pysytellä pois epäjumalista, näille uhrattua lihasta, verestä ja seksuaalisesta synnistä ovat yhtä. Ne kaikki liittyvät pakanalliseen epäjumalanpalvelukseen, joka piti sisällään sellaisen eläimen uhraamisen, joka oli uhrattu pakanallisella tavalla eli kuristamalla, sen sijaan, että se olisi vuodatettu kuiviin katkaisemalla sen kaula, kuten juutalaiset

tekivät, mitä seurasi veren juominen ja sen jälkeen seksi temppeleiprostituoidun kanssa. Toistan, että sinun ei tarvitse noudattaa Mooseksen (lakia), mutta sinun pitäisi todistaa vaelluksesi Herran kanssa pidättymällä aiemmista pakanallisista tavoistasi.

Sinun ei tarvitse noudattaa Mooseksen lakia, mutta entiseen elämääsi verrattuna pitäisi olla olennainen muutos

Meidän on tärkeä nähdä Jaakobin sanoneen 'Pyhä Henki ja sen tähden me näemme hyväksi' (engl. Raamatun käännös) - he pelkästään yhtyivät siihen, minkä Pyhä Henki teki selväksi, ja tuo Jumalan teko voitiin löytää Sanasta. Asia selvä, kysymys on ratkaistu.

Valintamme tänään, jos rakastamme juutalaisia festivaaleja - katso Paavalia

Paavali syntyi juutalaisena, mutta palvelutehtävänsä hän käytti pakanoiden joukossa. Mutta hänen juutalaiset juurensa merkitsivät hänelle yhä jotakin henkilökohtaisesti. Meille kerrotaan Apostolien teoissa, että Paavali suunnitteli olevansa Jerusalemissa helluntain juhlimisen aikana.

"Hän sanoi heille hyvästit, sillä hän sanoi: Minun täytyy ehdottomasti olla Jerusalemissa tätä juhlaa varten." Apt. 18:21 (Engl. Raamatun käännös)

"Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Efeson ohitse... sillä hän kiiruhti joutuakseen, jos suinkin mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin. " Apt. 20:16 (kirjoitettu n. v. 60 jKr.)

Kuten oli laita 30 vuotta aiemmin Apt. 2 luvun helluntain aikaan, aivan kuten suoraan sanoen meidän päivänämme, juutalaisia kaikkialta olisi Jerusalemissa juhlaa varten. Mutta osallistumassa olisi myös Jeesukseen uskovia juutalaisia, ja myös Jeesukseen uskovia ei-juutalaisia - ja tuo päivä merkitsi jotakin erilaista jokaiselle noista kolmesta ihmisryhmästä.

Paavali vietti juhlapäiviä vapauden asemasta, ei tapojen noudattamisen orjuuden asemasta käsin.

Paavali ei halunnut osallistua helluntain juhlaan siksi, että hänen lain takia täytyisi tehdä niin, vaan koska hän halusi, sillä se merkitsi hänelle jotakin tunnetasolla hänen henkilöhistoriansa ja kulttuurinsa tähden. Hän oli osa Apt. 15:n päätöstä, mikä kertoo meille, että hän osallistui juhlintaan vapauden näkökulmasta käsin, ei Mooseksen lain noudattamisen pakosta. Vapaus juhlaa sitä tai olla juhlimatta. Kristus on sinussa, ei ole mitään mitä voit tehdä, mitään tekoa, minkä voit tehdä, ei mitään rahan tai ajan antamista, paastoamista, jonka voit tehdä, jolla voit lisätä mitään siihen tosiasiaan, että Isä antoi sinulle Henkensä ja Poikansa.

Modernit väitteet

Niiden kohdalla, jotka haluavat jättää huomiotta Apt. 15:n päätöksen tai muuttaa sen toisenlaiseksi uskoen, että kyse oli jostakin sellaisesta, mistä selvästi ei ollut kyse, väite palaa Vanhan testamentin kohtiin ja toisinaan siihen, mitä Jeesus sanoi evankeliumeissa. Toiset poimivat erilleen eri jakeita galatalaiskirjeestä ja muualta väitteensä tueksi.

Ja tästä jatkamme ensi viikolla - siihen saakka siunauksin,
John Fenn

How Jewish should a Christian be? #4

Kuinka juutalainen kristityn pitäisi olla? Osa 4

Hei kaikki,

Viime viikolla käsitelimme perustaja-apostolien päätöstä olla asettamatta ei-juutalaisille uskoville mitään vaatimuksia koskien Mooseksen lain noudattamista, ja sitä, että Paavali ja apostolit viettivät helluntaita oman valintansa pohjalta vapauden asemasta käsin sen sijaan, että heidät olisi pakotettu niin tekemään lain alaisina.

Mutta nykyään on monia hyvää tarkoittavia ja vilpittömiä uskovia ei-juutalaisia, jotka tutkivat uskon juutalaisia juuria ja heistä jotkut ovat siirtyneet Paavalin ja apostolien esimerkistä noudattaa (osia) Mooseksen laista valinnan pohjalta uskomukseen, että se on vaatimus, joka miellyttää Jumalaa. Kukaan ei halua tuottaa pettymystä Herralle, ja se on osittainen motiivi monilla noista uskovista. Mutta on joitakin asioita, joita he uskovat Jumalan haluavan, mutta se ei ole totta. Tässä tavallisin virhe:

Lauantaina palvominen

Monet messiaaniset kristityt kertovat mielellään sinulle, että Jumala vakiinnutti lauantaina palvomisen tavaksi pitää sapatti. Totuus on hyvin erilainen. 2. Moos. 20:8-11 kirjaa sapatin lain, mikä toteaa, että eivät he, eivätkä heidän työntekijänsä (palvelijansa) eivätkä eläimet saa tehdä mitään työtä tuona päivänä. Jumala lakkasi luomisesta ja heidänkin täytyisi. Hän lisäsi 3. Moos. 23:3:ssa sen olevan perheen pyhä kokoontuminen (engl. Raamatun käännös) ja korosti, ettei mitään työtä saa tehdä sapattina. Pidä sapattia pyhänä, perheen aikana.

Ainoa käsky palvonnasta, jonka Jumala antoi Moosekselle, oli että vuosittain heidän tuli kolme kertaa mennä (temppeliin), joka oli Jerusalemissa (2. Moos 23:14, 17 - happamattoman leivän juhla, helluntai, lehtimajajuhla)

Käytäntö kokoontua lauantaisin palvomaan alkoi Johannes Hyrkanoksen (164-104 eKr.) hallintovallan tienoilla. 300-400 -luvuilla eKr kreikkalaiset eivät vain valloittaneet Israelia, vaan myös toivat kreikkalaisen kulttuurin koko maahan. Heidän kulttuurinsa käsitti sellaisia juutalaisille uusia asioita kuten voimistelusalit, urheilun, yleisurheilun ja huomion suuntaamiseen ulkonäköön ja kehoon, vaihtuvat muodit, teatterin ja taiteet jne. Pian kreikkalainen kulttuuri läpäisi juutalaisen kulttuurin ja tieto Jumalasta hävisi väestön piiristä.

Nousi pyhitysliike 'erottamaan' juutalaiset kreikkalaisista, ja nämä johtajat tajusivat, että tarvittiin säännöllisiä viikoittaisia 'kokoontumisia' kouluttamaan ihmisiä, koska pelkkä temppelissä käyminen kolme kertaa vuodessa ei sitä tehnyt - ei ollut käytössä mitään kansallista koulutuspolitiikkaa. Niinpä nämä 'erottautuneet' päättivät, että heidän viikoittaiset 'kokoontumisensa' olisivat sapattina, heidän ainoana

vapaapäivänään, kodeissa, ja että Mooseksen lain jäljennöksiä lähetettäisiin ympäri maata luettavaksi. He määräisivät, että jokainen kymmenen perhettä (aikuista miestä) kokoontuisi kodeissa sapattina. Hebrean sana 'kokoontumiselle' on synagoga, ja 'erottautuneet' hepreaksi on sana fariseus.

Fariseukset aloittivat pyhitysliikkeenä, joka perusti sapatin jumalanpalveluksen. Jeesuksen aikaan tultaessa tämä pyhitysliike oli toiminut, kuten niillä oli tapana tehdä: laatinut omat sääntönsä ja määräyksensä, jotka pian korotettiin sen yläpuolelle, mitä Jumala oli sanonut. Jumala antoi Moosekselle 613 lakia, rabbeilla oli sen päälle yli 800 ja pian jälkimmäisistä tuli heille tärkeämpiä noudattaa kuin Jumalan alkuperäinen laki - mikä on se konfliktipiste, joka heillä oli Jeesuksen kanssa. Niinpä käytäntö pitää jumalanpalvelukset lauantaina oli ihmisen, ei Jumalan idea. Kristus on meissä, jokainen päivä on meille sapatti - mutta kaikilla ei ole tätä tietoa, tai jos he sen tietävät, he eivät hyväksy siitä tulevia seuraamuksia.

Mutta Jeesus sanoi...

Hyvin usein joku, joka haluaa oikeuttaa messiaanisen uskonsa lainaa Matt. 5:18a: "Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut", tapana sanoa, että meiltä tänään yhä vaaditaan Vanhan testamentin lakia.

Tuo tapahtumisen (engl. täyttymisen) käsite on meiltä hävinnyt nykyään, mutta voin käyttää esimerkkiä, joka valaisee Jeesuksen pointin. Kun ihminen ostaa jotakin vähitellen ajan kuluessa, sanotaan vaikka kodin, hän ottaa lainan ja maksaa sitä kuukausierissä, hänellä on (Yhdysvalloissa) kiinnelaina, joka on sopimus. Tuo sopimus on laki. Siihen sisältyy siunauksia ja siinä on myös kirouksia ja sopimuskorvauksia. Jos elät sopimuksen/lain asettamien rajojen puitteissa, sitten siunaukset ovat ylläsi, mutta ellet, sitten tuo sama laki voi viedä sinut tuhoon, jollet pidä omaa osaasi siitä.

Kun koti on maksettu, omistajasta tulee tuon sopimuksen, tuon lain omistaja/haltija. Hän ei enää ole tuon sopimuksen määräysten alainen, sillä nyt hän itse asiassa omistaa kodin yksin omissa nimissään. Hän omistaa tuon sopimuksen. Omistajana hän voi tehdä kodillaan ja tuolla sopimuksellaan miten tahtoo, sopimus ei enää vaadi häntä pitämään tuota kotia lain standardin mukaisena.

Kun Jeesus lausui ristillä 'se on täytetty', Hän vei päätökseen lain sopimuksen viimeisen maksun. Kreikan sana ilmaukselle 'se on täytetty' on 'tetelestai', joka merkitsee 'viedä päätökseen, lopettaa, täyttää'. Sitä käytettiin kenraaleista ajankohdassa, jolloin nämä olivat voittaneet taistelun, ja jäljellä oli vain sotasaaliin ottaminen. Paavali viittaa tähän Kol. 2:15:ssa, kun hän sanoo Jeesuksen 'riisuneen aseista vallat ja voimat' (1992 suomennos) - Jeesus riisui heidät aseista niin kuin voittoisa sotilas ottaa sotasaalista.

Jeesus oli sopimuksen viimeinen maksuerä, kuten Hepr.9:13-28 sanoo, että härkien ja vuohien veri ei ollut pysyvä ratkaisu, ne olivat vain 'kuukausittaisia maksueriä' sopimukseen liittyen. Mutta yksi lopullinen maksu täytyi tehdä, mikä oli Jeesuksen

uhri. Paavali kirjoitti asian näin Kol. 2:14-15:ssa: “ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin. Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta...”

Miksi armo on itse asiassa paljon vaikeampaa kuin laki...

Me omistamme/meillä on hallussamme nyt laki. Kun Kristus tuli asumaan henkeemme, se tarkoitti, että meidän nyt täytyy ottaa vastuu elämästämme. Meillä ei enää ole ulkoisia sääntöjä ja määräyksiä kertomassa meille sitä, mitä Jumala haluaa ja ei halua, Hän siirtyi sisällemme vaeltaakseen kanssamme ja henkilökohtaisesti ohjatakseen elämäämme. Paavali kutsui lakia kasvattajaksi, opettajaksi, joka tuo meidät Kristuksen luo ja Kristuksen tulon jälkeen emme enää ole kasvattajan alaisia Gal. 3:24-26. Hän sanoo, ettemme enää ole oppilaita, vaan meidät on tehty Korkeimman Jumalan lapsiksi. Me olemme valmistuneet lain koulutuksesta lapseuteen kuninkaallisessa perheessä.

Kristus on meissä, minkä säännön tai määräyksen tai (niiden) noudattamisen voimme lisätä siihen, mitä Jeesus teki puolestamme? Ja se oli Paavalin pointti Gal. 3:21:ssä, kun hän sanoi, että jos Jumala olisi voinut antaa lain, joka olisi voinut antaa meille ikuisen elämän, niin silloin elämä olisi tullut lain välityksellä - mutta se ei voinut tulla. Jumalan tekemä valinta oli käyttää lakia osoittamaan meille, että olimme syntisiä ja tarvitsimme Häntä, ja sitten tietäen, ettei laki voinut tuoda elämää, Hän päätti luoda uudesti meidän henkemme Hänen Hengellään ja antoi meille Poikansa - mikä on paljon ylempänä mitään Mooseksen lakia.

Syyllinen koko lakiin

Jaakob, sama joka puhui kaikkien Uuden testamentin kirjoittajien puolesta Apt. 15:ssä, Jeesuksen veli, sanoi kirjeessään 2:10, että jos se, joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa (noista 613:sta Mooseksen laista) vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin. Yhden lain rikkomisen merkitsee kaikkien lakien rikkomista. Se oli hänen pointtinsa. Et voi vaeltaa Jumalan kanssa tuolla tavoin, kuten Pietari sanoi, se on ies, jota eivät he itse eivätkä isät kyenneet kantamaan.

Kristus meissä vaatii sen, että me otamme vastuun elämästämme ja itse asiassa elämme sen tosiasian mukaisesti, että Kristus on meissä. Emme voi enää syyttää ulkoista lakia vaikeuksistamme ja ulkoista Jumalaa, joka on ‘tuolla jossakin’. Hän ei ole ‘Yläkerran Isäntä’, Hän asuu meissä. Meidän täytyy sen tähden ottaa vastuu. Meidän täytyy vaeltaa rakkaudessa sisältä päin lähtien, ei siksi, että Jumala käsi ulkoa päin meitä antamaan anteeksi. Hän käsittelee meitä sisäisesti, niin että voimme vaeltaa Hänen kanssaan ja elää sisältä käsin.

Se merkitsee, että elämä on prosessi ja Hän rakastaa tuota prosessia ja kanssamme kulkemista meidän joka päivä tekemämme päätösten halki. Armo tuossa mielessä, se että otamme henkilökohtaisesti vastuun elämästämme ja päätöksistämme ja kärsimme seuraukset, on vaikeampaa kuin se, että on ulkoinen laki, niin että jos rikomme sen, menemme vain temppeliin ja uhraamme uhrin ja lähdemme

matkaamme. Sisäisesti nyt armon myötä meidän täytyy kasvaa ihmisinä, meidän täytyy kypsyä eläessämme, ollessamme Kristuksessa.

Tuo vapaus kasvaa on jotakin sellaista, mistä jotkut ihmiset eivät pidä - he pitävät sääntöjä ja määräyksiä parempina, koska ne tarjoavat turvaa ja vakautta. He näkevät typerää käytöstä joidenkin karismaatikkojen parissa, joten he juoksevat puhtasoppisuteen tai sakramentteihin tai seurakuntaan, jossa on vakiintunut, ennakoitavissa oleva jumalanpalvelusaikataulu ja käyttäytymistä koskeva oletus. Heillä on sellainen tragedia tai melkein tragedia elämässään, jota ei voi selittää heidän seurakuntansa opilla, joten he etsivät Vanhan testamentin lain syytä ja seurausta, tai monia muita syitä.

Toiset vain haluavat tuntea uskonsa juutalaiset juuret ja tulevat vedetyiksi pelkoon, jonka perustana on usko 'saatan loukata Jumalaa, eikö tämä ole sitä mitä Hän haluaa?', joka vahvistaa heitä vanhoissa rituaaleissa. En kritisoi sitä motiivia, että haluaa tuntea uskomme juutalaiset juuret, mutta vastustan sitä, kun näen ihmisen, joka on saatettu orjuuteen, uskomaan virheellisesti. Jos joku haluaa viettää juhla-aikoja ja paastoja, pääsiäisen Seder -juhla-ateriaa tai jopa Purim-juhlaa tai hanukkaa valiten tehdä niin ja oppia uskon juutalaisista juurista, sen kun vain - aamen sille. Tee vain kuten Paavali ja ei-juutalaiset uskovat tekivät, valinnastaan, ei pakotettuina, syyllisyydestä tai ajatelleen virheellisesti, että Jumala on mieltynempi sinuun, jos teet niin.

Kristus on meissä. Et voi tehdä mitään, antaa mitään, uhrata mitään tai sanoa mitään, mikä parantaisi sitä. Ja niille on suuri rauha, jotka elävät tämän säännön mukaan, kuten Paavali sanoi päättäessään kirjeensä galatalaisille Gal. 6:15-16:ssa: "Sillä Kristuksessa Jeesuksessa se, että on ympärileikattu tai ei ole, ei merkitse mitään, ainoastaan (se merkitsee että on, suom. huom.) uusi luomus. Jokainen joka elää tämän säännön mukaan, rauha on hänen yllään, ja laupeus, ja Israelin Jumalan." (suomennos tässä)

Uusi luomus Kristuksessa on se millä on merkitystä - mikään muu ei ole suurempaa kuin ihmisen hengen luominen uudeksi Jumalan Hengen toimesta - Kristus on sinussa. Mitä enemmän tarvitset? Mitä voi mikään ponnistelu tässä elämässä lisätä siihen?

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn

Additional thought: Not come to abolish the law, but to fulfill.

Lisäajatus: Ei tullut kumoamaan lakia, vaan täyttämään.

Hei kaikki,

Palaute kirjoitussarjasta 'Kuinka juutalainen kristityn pitäisi olla' on ollut erittäin hyvää, mutta minusta tuntuu, että minun täytyy käyttää yksi ylimääräinen viikko käsitelläkseni yksityiskohtaisesti Jeesuksen lausuntoa Matt. 5:17-18:ssa, tällä kertaa eri näkökulmasta:

"En minä ole tullut (lakia) kumoamaan, vaan täyttämään. Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut (engl. Raamatun käännös: täytetty)." (piirto viittaa heprean kielen kieliopin pienimpään yksikköön)

Pulma

Monille messiaanille kristityille tämä jae on sekä perusta että oikeutus sille, että harjoitetaan osia Vanhan testamentin laista, sillä ne lukevat sen tällä tavoin mielessään:

"En minä ole tullut lakia kumoamaan, sen tähden se on edelleen sitova." He ymmärtävät täyttämisen olevan jatkuvaa eikä se tule päätökseen ennen kuin Jeesus palaa, koska Hepr. 10:16 sanoo näin:

"Tämä on se liitto, jonka minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan", sanoo Herra: "Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä" "

He ovat sekä oikeassa että väärässä. Olemme enemmän yhtä mieltä kuin emme ole sitä, vaikka monien sydämissä vallitsee hämmennys tämän asian suhteen. Useimmat meistä ovat täysin samaa mieltä Hepr. 10:16 kanssa, sillä me tunnistamme Jumalan lakien olevan kirjoitetut myös meidän sydämiimme. Sen tähden olemme yhtä mieltä Paavalin Room. 13:8-10:ssä olevan lausuman kanssa siitä, että Jumalan rakastaminen täydestä sydäimestä ja lähimmäisen rakastaminen niin kuin rakastaa itseään täyttää Mooseksen lain.

Jotkut jättävät huomiotta Paavalin opetukset roomalaiskirjeessä ja galatalaiskirjeessä ajatellen, että koska Jumalan laki on kirjoitettu sydämiimme, nämä lait täytetään parhaiten ulkonaisella Mooseksen lain tai sen osien noudattamisella vielä tänäänkin.

He saattavat tehdä asioita ollakseen enemmän juutalaisten kaltaisia, kuten että viittaavat Jeesukseen Yahweh -nimellä tai kutsuvat Raamattua tooraksi, tai keskittyvät Vanhan testamentin kirjoituksiin. Monet alkavat osallistua lauantain messiaanisiin kokouksiin, joka on täynnä kulkueessa kulkemista toorakääröjen kanssa, rukouksia hepreaksi ja sellaisia asioita - ajatellen, että Jumala on heihin mieltyneempi kuin Hän on heidän karismaatikko- tai ei-karismaatikkoystäviinsä. Kaikki eivät tietenkään ole tuollaisia, monet vain haluavat tuntea uskon juutalaiset juuret omaten hyvän ja puhtaan sydämen - joten sallikaa minun tässä tehdä lyhyesti joitakin yleistyksiä.

Sen, mitä he tekevät, he tekevät Herralle ja Herra hyväksyy heidät, joten niin hyväksyn minäkin. Mutta tarkoitukseni on opettaa Isän teitä tasapainoisesti, joten tutkikaamme tätä kysymystä.

Sen uskominen, että heidän tulee elää ulkonaisen Mooseksen lain mukaisesti tarkoittaa sitä, että he ovat pulmatilanteessa. Jaakob, Herran veli ja johtaja Apt.

15:ssä, joka määräsi, että Jumala ei pakottanut ei-juutalaisia noudattamaan Mooseksen lakia, joten eivät nämä tulevat Uuden testamentin kirjoittajatkään, sanoi Jaak. 2:10:ssa "Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syypää kaikissa kohdin."

Se tekee tekopyhiksi ne, jotka uskovat Jeesuksen lain täyttämisen merkitsevän, että ulkonainen laki on edelleen sitovana voimassa nykyään. Näin siksi, että heidän täytyy joko noudattaa kaikkia 613 Mooseksen lakia tai valita, kuinka paljon elävät tuon lain alaisina - siten rikkoen juuri sitä asiaa, jota luulevat noudattavansa. Se on tekopyhyttä.

Yksi esimerkki voisi olla Mooseksen laki, joka sanoo, ettei vaatteita voi tehdä kuitusekoitteista, mikä tarkoittaa, etteivät mikään puuvilla/polyesterisekoitus ole sallittu. Ei villasekoitteita. Sen rikkominen olisi samaa kuin murhaaminen, sillä lain alla synti on synti riippumatta siitä, kuinka siihen syyllistytään. Jos on syyllistynyt yhteen, on syyllistynyt kaikkeen, kuten Jaakob sanoi.

On valittava jompikumpi

Jeesus joko tuli täyttämään Mooseksen lain kaikki kolme osaa: uhrilain, moraalilain ja puhtautta koskevan lain tai ei mitään. Jos risti oli lopullinen uhri, sitten tuo uhri kattoi tuon kaiken - muutoin Jeesuksen uhri ristillä oli vajavainen.

Sovitetaanpa yhteen se, että laki voi olla sydämessämme ja kuitenkin meidän ei tarvitse noudattaa Mooseksen lakia

Jos Jeesus täytti lain, niin miksi sitten Jumalan lait ovat kirjoitettuna sydämessämme?

Lausumassaan Jeesus asettaa sanan 'kumota' sanaa 'täyttää' vastaan. Kumota tarkoittaa tuhota rajusti. Hän sanoi, että Hän ei ollut tuhomassa lakia rajusti, vaan täyttämässä lain. Kieliopillisesti puhuen se tapa, jolla Hän rakensi tuon lausunnon tarkoittaa, että Hän ei ollut estämässä lain täyttämistä, Hän tuli panemaan täytäntöön lain täyttämisen - Hänen elämänsä tarkoitus oli täyttää laki.

Hän kertoi pelkääville opetuslapsille ylösnousemuspäivänä, että Hän täytti sen, Lk. 24:44:ssä: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa."

Jeesus täytti yli 300 Messiasta koskevaa profetiaa - jotka löytyvät profeettojen ja psalmien kirjoita.

Hän täytti lain tarkoituksen - mikä Gal. 3:24-25:n mukaan oli tuoda meidät Kristuksen luo.

Hän täytti lain vaatimuksen täydellisestä synnittömästä kuuliaisesta elämästä - Jaak. 2:10 - jos rikot yhtä, rikot niitä kaikkia.

Käännepiste

Jeesus sanoi Lk. 16:16:ssa: "Laki ja profeetat olivat Johannekseen (Kastajaan) asti." Ne olivat Johannekseen ASTI, sillä Johannes saarnasi parannuksen tekemistä ja valmisti ihmisten sydämet siihen, että Jeesus täytti lain ja profeetat.

Hänessä; Hän meissä, me Hänessä - vastaa kysymykseen siitä, kuinka Mooseksen laki on yhä voimassa tänään

Jeesus täytti lain, sitten kuoli vieden tuon täyttämisen mukanaan hautaan. Sitten Hänet herätettiin kuolleista, mikä Hepr. 9:16-26:n mukaan merkitsee, että Hänestä tuli toimeenpanija koskien omaa perintöään. Koska hän oli täyttänyt Vanhan testamentin, Hän oli nyt Uuden testamentin toimeenpanija. Hän omistaa Vanhan ja tekee sen tyhjäksi Uudella.

Tällä tavoin, tässä mielessä Jeesuksen Mooseksen lain täyttäminen on edelleen käynnissä olevaa täyttämistä, koska Hän on elävä. Hän on nyt immuuni lain kiroukselle - ja jokainen Hänessä oleva on myös immuuni lain kiroukselle. Hänessä me olemme suojatut. "Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme..." Gal. 3:13

Se, että Jumalan laki on kirjoitettuna sydämeemme, merkitsee sitä, että Kristus on meissä, oman perintönsä toimeenpanija. Sisältä käsin lähtien Hän ohjaa meitä elämään Hänen henkilökohtaisen edelleen jatkuvan lain täyttämisen puitteissa. Kristus on meissä antamassa meille synnintunnon, kun himoitsemme jotakuta ja jotakin asiaa. Kristus on meissä antamassa meille synnintunnon kun valehtelemme, kun varastamme, kun tuotamme häpeää Jumalalle, jne.

Koska Jeesus täytti lain ja Hän on meissä, Hänen täyttämisensä on jatkuvaa elämässämme, mikä vie meitä yhä lähemmäksi kypsyyttä kohti Hänessä. Tällä tavoin Paavali saattoi sanoa, että Jumalan rakastaminen koko sydäimestäsi ja lähimmäisesi rakastaminen niin kuin itseäsi täyttää lain - koska Kristus sinussa tekee niin ja ohjaa sinua siinä.

Se tarkoittaa, että meidän TÄYTYY vaeltaa Hänen kanssaan elämässä niin, että Hän voi ohjata meitä. Se tarkoittaa, että ulkoisiin sääntöihin ja määräyksiin turvautuminen vie meidät pois siitä läheisyydestä joka tulee joka päivä ja hetki tapahtuvasta vaelluksesta Kristuksen kanssa. Hän täytti lain vaatimuksen ja sitten siirsi täyttämänsä elämän sisällemme niin, että me vaellamme tuossa samassa täyttämässä - Rakasta Jumalaa nro 1, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi, ja täytät lain. Luotan siihen, että Isä antaa viisauden ja ilmestyksen Hengen Hänen tuntemisessaan niin, että ymmärryksemme silmät valaistuvat. Siunauksin, uusi aihe ensi viikolla, ihan totta!
John Fenn